ANUL I No. 33 — 4 PAGINI 2 LEI — Joi 28 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti: Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei; 6 luni 250 lei; Pentru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

ODESA: UN STRĂLUCIT EXAMEN TRECUT DE SOLDATUL ROMÂN

Marele Cartier General al Comandamentului româno-german comunica Sâmbătă că „principala rezistenţă inamică" din faţa Odesei a fost infrântă şi că trupele noastre se află „peste tot" la 15 kilometri de acest mare oraş din Sudul Rusiei Sovietice.

Căderea Odesei este aşa dar iminentă. Marşul biruitor al armatelor germane şi române comandate de Mareşalul Antonescu atinge aici un punct hotăritor în evoluţia lui. Marele port de pe coasta nordică a Mării Negre constitue pentru apărarea sovietică un bastion socotit de comandamentul rusesc aproape inexpugnabil. La fortificaţiile din jurul Odesei s'a lucrat timp de 10 ani neîntrerupt şi s'au cheltuit pentru ele 10 miliarde de ruble. Aceste cifre dovedesc cu prisosinţă grija deosebită cu care bolşevicii au căutat să-şi asigure o rezistenţă nelimitată pe ţărmul Mării Negre, într'un punct vital atât pentru operaţiunile terestre din Ucraina de Sud cât şi pentru operaţiunile din Marea Neagră.

Toate aceste fortificaţii s'au prăbuşit totuşi. Curajul, îndrăzneala şi priceperea armatelor atacatoare au dat peste cap cazemată după cazemată şi linie după linie, fără să dea bolşevicilor răgazul unei retrageri organizate. Prinşi ca şoarecii în vizuină, jalnicii luptători pentru civilizaţia iudeo-comunistă au sfârşit prin a se preda acoperiţi de ruşine, împreună cu colosalul material care le sprijinea rezistenţa. Bandele care au mai rămas pe poziţii improvizate, vor termina, desigur, la fel. Căci de jur împrejurul Odesei, atât pe mare cât şi pe uscat, cercul de foc este aşa de complect, încât nici o potecuţă n'a mai rămas pentru retragerea unităţilor ruseşti încercuite.

Lupta pentru cucerirea Odesei se va termina deci cu o strălucită victorie pentru armatele aliate şi pentru marele lor comandant de căpetenie; cu o victorie, care, pentru ostaşul român are în acelaş timp şi importanta unui greu examen de aptitudini, trecut, totuşi, în condiţiuni excepţionale.

Cucerind lanţurile de cazemate care apărau Odesa, soldatul nostru a făcut dovada că pe lângă curaj şi îndrăzneală, mai este dotat şi cu o inteligenţă vie, care îi agriji să se adapteze repede la condiţiunile de luptă pe care i le impune duşmanul.

Intr'adevăr, e uimitoare repeziciunea cu care bravii noştri infanterişti au învăţat să dea peste cap rezistenţe cari în mod obişnuit reclamau intervenţia unor trupe specializate.

Reporterii de pe front şi răniţii cari vin din liniile de bătae, povestesc cu legitimă mândrie despre sprinţa cu care soldaţii noştri s'au obişnuit să cucerească cazematele sau să incendieze şi să distrugă tankurile vrăjmaşe. Strecurându-se ca nişte şopârle pe sub buruenile stepei sau sărind ca lăcustele din groapă în groapă, ei ajung neatinşi până la întăritura inamică, pe care o silesc să se predea sau o aruncă în aer.

Vântul sec ucrainian este azi semănat cu zeci şi sute de cazemate sovietice, cucerite de inteligenţa şi spiritul de jertfă al soldatului român, care s'a dovedit clipă cu clipă demn de tovărăşia glorioului său aliat.

Experienţa căpătată în primele săptămâni ale războiului, i-a dat soldatului nostru mai multă siguranţă în marşul său victorios, mai multă încredere în forţa şi priceperea lui. Datorită acestei rodnice experienţe, fortificaţiile lucrate cu drăcească meticulozitate de bolşevici la Odesa nu l-au intimidat. Devenise într'o măsură apreciabilă doctorul lor. Le cunoştea acum toate secretele, dar mai ales le învăţase punctele slabe. Cu calm şi cu prudenţă, sfidând primejdia, el a cucerit, una câte una, cazematele sovietice, zdrobind o rezistenţă pregătită cu multă grijă şi cheltuială.

Acum, către sfârşitul marelui efort războinic făcut de armata noastră la Odesa, soldatul român poate să fie mândru. El a trecut un examen greu şi obositor: examenul războiului modern, al acestui război care a provocat mai înainte desfrânarea atâtor armate care pretindeau o pregătire şi o dotaţie superioare din toate punctele de vedere.

Popor român, porţile veacurilor şi drumurile drepturilor îţi stau deschise, dacă ştii să dovedeşti întâi prietenilor şi apoi duşmanilor că eşti în stare să-ţi stăpâneşti destinul.

(Mareşalul Antonescu)

Luptători germani S. S., în recunoaştere printr'un sat sovietic

M. S. Regele şi Mareşalul Antonescu pe pământul desrobit al Basarabiei şi Transnistriei

A doua zi, după vizita la Tighina şi Tiraspol, Majestatea Sa şi Mareşalul Ion Antonescu s'au dus din nou pe frontul de luptă în mijlocul viteji lor ostaşi români. Suveranul şi Mareşalul României, sunt însoţiţi de d-nii generali: Ciuperca, Ioaniţiu, Hauffe şi Gheorghiu precum şi de d-nii colonei: Mardare, şeful Casei Militare a M. S. Regelui, M. Elefterescu, adjutantul Mareşalului Antonescu şi ofiţeri din Marele Cartier al Armatei.

Majestatea Sa Regele şi Mareşalul Ion Antonescu vizitează sectorul de luptă dela Odessa unde, bolşevicii încearcă prin disperata lor apărare să păstreze încă acest însemnat port la Marea Neagră. Automobilul Regal, în care a luat loc Majestatea Sa Regele şi Mareşalul Antonescu, urmat de automobilele suitei, străbate acum şoseaua Tiraspol-Odessa, pe care pionierii români au reuşit s'o transforme, în câteva zile, într'o adevărată auto-stradă. Sute de vehicule se scurg necontenit în susul şi josul şoselei, care merge dealungul căilei ferate spre Odessa, acum complect distrusă de către bolşevici. Străbaţi zeci de kilometri până când zăreşti un sat [illegible] dealungul [illegible] se văd încă urmele capcanelor şi minelor puse de bolşevici, în retragere. Acum ele sunt distruse şi scoase de pionierii români.

Majestatea Sa intră într'o zonă [illegible] Majestatea Sa Regele şi parcurge în fruntea coloanei de automobile partea a treia drumul. Începe să se simtă tot mai mult apropierea frontului. Coloane de prizonieri bolşevici sunt conduse spre interior; grupi de ofiţeri au răscolit semănăturile. Bombele grele ale aviaţiei noastre au lăsat cratere de vulcan din dangul precis, arătând că aici lupta, le au fost înverşunate şi că bolşevicii s'au hotărît cu greu să părăsească poziţiile. Majestatea Sa Regele şi Mareşalul Ion Antonescu, păşesc acum într'o zonă unde soldaţii noştri au prezărat cu nădejnicie [illegible] tot câmpul. O pădurice din apropiere este ciuruită de obuzele care s'au tras până acum. Tranşeei distruse, baterii de artilerie scoase din luptă, arată că acest teren a fost cucerit pas cu pas, după lupte grele, în care ostaşii noştri români n'au precupeţit nici un efort. Majestatea Sa Regele şi Mareşalul Antonescu se află acum la postul de comandă avansat [illegible] din linia întâia.

Suveranul se [illegible] [illegible] Odessa [illegible]

După [illegible]

In timp ce Majestatea Sa Regele şi Mareşalul Antonescu se aflau la acest post, trei avioane de bombardament inamice îşi fac apariţia. Ele trec la o înălţime destul de mică pe deasupra postului de comandă unde se află Majestatea Sa Regele şi d. Mareşal Antonescu. Aparatele bolşevice se întorc apoi spre pădurice unde se aflaseră cu câteva minute mai înainte, Suveranul şi Mareşalul României.

Majestatea Sa Regele, cu un calm de luptător oţelit, urmăreşte de afară zborul avioanelor duşmane. Imediat, artileria noastră antiaeriană intră în acţiune. Dela prima salvă, pacele apare de fum incadrează perfect cele trei bombardiere bolşevice. O nouă salvă a tunurilor antiaeriene româneşti şi bombardierul bolşevic din dreapta începe să coboare vertiginos spre pământ. Un nor de fum gros se înalţă de pe locul unde a căzut avionul inamic. Majestatea Sa Regele surâde satisfăcut către Mareşalul Antonescu. După câteva minute, comandantul unităţei antiaeriene vine la postul de comandă şi raportează Majestăţii Sale Regelui: „Majestate, din raportările primite, cele trei avioane bolşevice au fost doborîte de artileria noastră antiaeriană".

Majestatea Sa Regele se arată, 'n întregime satisfăcut de precizia tirului artileriei noastre antiaeriene [illegible] din avioane a căzut, chiar în faţa ochilor Majestăţii Sale, iar alte două ceva mai departe, tot în liniile noastre.

Suveranul şi Mareşalul Antonescu iau masa la popota ofiţerilor corpului. După masă, Majestatea Sa îşi ia rămas bun dela generali şi ofiţerii prezenţi, îndreptându-se spre altă parte a frontului.

„LOIALITATE PENTRU LOIALITATE"

Recepţia dela legaţia Reichului în cinstea ziariştilor germani. Cuvântările d-lor Baron von Killinger şi prof. M. Antonescu Vice-preşedintele Consiliului de Miniştri

[illegible]

Cuvântarea d-lui Baron von Killinger

[illegible]

Discursul d-lui profesor Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri

EXCELENŢA,
DOMNILOR,

Aşi vrea să folosesc acest prilej al primei întâlniri germano-române, în Casa Marelui Reich German — după desrobirea dela Răsărit — pentru ca să exprim şi eminenţilor reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Străine, ai Presei şi ai Propagandei Germane, mulţumirea noastră că am fost ajutaţi ca, prin jertfa comună de sânge în războiul sfânt, să recucerim drepturile noastre.

In faţa Europei stă azi un exemplu viu că Fuehrerul Marei Germanii, dărâmând pe duşmanii Europei şi ai civilizaţiei, zideşte drepturi naţionale, ajutând un popor liber să-şi recucerească, prin lupta dreaptă, dreptul său la onoare şi unitate.

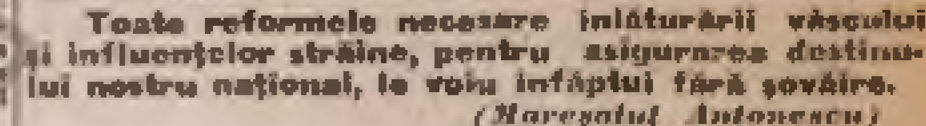
Este o dovadă care merită să fie înregistrată de adevăr, dreptate şi istorie.

Aşi vrea deasemeni, să folosesc acest prilej ca să mulţumesc presei naţional-socialiste din Germania şi României că a înţeles lupta Mareşalului Antonescu şi a bravei noastre armate şi a cinstit meritele Conducătorului Statului şi ale soldatului român.

Cu încredere şi fermitate, noi ne urmăm drumul „Providenţii veşnic juste" având convingerea că rostul nostru geografic va fi tot mai mult înţeles.

Fiindcă în lupta mare de azi şi în apărarea de mâine a civilizaţiei şi a Europei, împotriva slavismului şi

(Continuarea în pag. II-a)

Toate reformele necesare înlăturării vâscului şi influenţelor străine, pentru asigurarea destinului nostru naţional, le voiu înfăptui fără şovăire.

(Mareşalul Antonescu)

După 9 săptămâni

De bună seamă, războiul împotriva bolşevismului este cea mai mare campanie militară din câte au fost până acum pe lume. Pe un front de câteva mii de kilometri cât se întinde linia de luptă din Oceanul îngheţat la Marea Neagră, sunt angajaţi faţă în faţă peste zece milioane de oameni, cu un material de războiu necunoscut atât prin cantitatea lui, cât şi prin calitatea şi noutatea lui. Nici uriaşii din poveşti, cari smulgeau munţii şi-i aruncau în duşman, nu luptau în condiţiuni mai fioroase. Puterea de închipuire a bătrânilor e departe de ceea ce a născocit şi a pus în funcţiune ştiinţa modernă a războiului.

O socoteală simplă arată limurit proporţiile acestui războiu pe care nu l-am dorit niciunul dintre popoarele ce luptă cot la cot împotriva bolşevismului, nici germanii, nici italienii, nici finlandezii, nici noi românii, dar care trebuia să ajungă la soroc, fiindcă altcum hoardele lui Stalin s'ar fi năpustit asupra lumei, făcând praf şi pulbere, cum au făcut în zona ocupată trecut în Basarabia şi Bucovina, şi la Nord în Ţările Baltice. Socoteala aceasta o fac specialiştii de la Inaltul Comandament al forţelor militare germane şi ea este, în adevăr, uriaşă. Bolşevicii au pierdut în cele 9 săptămâni, decât timp durează campania din răsărit, în total 14.000 tancuri, 11.000 aeroplane, 15.000 tunuri mari şi peste 1.200.000 de prizonieri. Nu se mai numără puştile şi mitralierele, cari sunt milioane, nici muniţiile cari trebuiesc socotite în sute de mii de vagoane. Numărul morţilor se preţueşte la 3.500.000 —3.800.000 oameni, ceeace este îngrozitor şi arată în ce măsură sălbătăcia bolşevică dispreţuieşte valoarea omului.

Cifrele vorbesc dela sine. Bolşevicii au pierdut până acum o armată mai mare decât ar fi adunat împreună toate ţările Europei afară de Germania şi Italia. Or acest lucru este nemaipomenit şi el nu s'ar fi putut întâmpla dacă popoarele ruse n'ar fi căzut pe mâini atât de hatne şi de ticăloase. Ca să-şi apere huzurul lor de uzurpatori, conducătorii sovietici şi marea lor bolşevică au trimis la moarte sigură milioanele tineretului crescut în minciuna comunistă. Rusia e acum o ţară fără vlagă şi incapabilă să lupte, căci puterea combativă a ei a fost măcelărită de înşişi conducătorii sovietici dela Moscova.

Războiul continuă, dar numai din încăpăţânarea lui Stalin şi din pofta lui cea nepotolită de sânge creştinesc. Dar bolşevismul nu va mai fi în stare să reziste operei mântuitoare pe care o săvârşesc în Răsărit armatele neînvinse ale Germaniei şi ale puterilor aliate, Italia, România, Finlanda.

După 9 săptămâni armata bolşevică este în cea mai mare parte a ei, distrusă şi scoasă din luptă.

Cucu I. Dumitru

INTRU AMINTIREA SOLDATULUI SASU HARALAMBIE DIN ONEŞTI

Pe ziua de 5 August a. c., şi-a dat sufletul, într'un spital de campanie, soldatul SASU HARALAMBIE din Regimentul 83 Infanterie, rănit grav în luptele din Ucraina. El a fost înmormântat în Cimitirul Eroilor din oraşul Soroca.

Asupra soldatului Sasu Haralambie s'a găsit următoarea impresionantă şi mişcătoarea scrisoare, scrisă simplu de mâna lui, şi aşezată într'o clipă de răgaz, ca un ultim cuvânt pentru orice eventualitate şi adresată la două fiinţe dragi: mama şi sora sa.

„Iubită mamă şi soră,

In caz că împuşile de faţă nu mai pot să vă scriu [illegible] să scriu să fiu bine [illegible] să nu [illegible] triste.

Să ştii cu toţii, fiindcă oricine ştie că [illegible] pentru a muri [illegible] fiindcă [illegible] pentru a apăra acest pământ românesc a murit.

[illegible]

Te sărut mămică şi soră şi să ne ajute Dumnezeu, dacă nu pe această lume, pe cealaltă, unde sunt toţi făcătorii de bine.

Rog pe cei ce vor găsi aceste rânduri scrise de mine, să nu le arunce, ci să le trimită mamei mele în comuna Gemenea, jud. Dâmboviţa, cătunul Oneşti.

Cel ce scrie aceste rânduri este soldatul SASU HARALAMBIE din Reg. 83 Infanterie, Compania 3-a, Batalionul II".

Ce măreaţă atitudine de luptător! Soldatul Sasu Haralambie, în faţa morţii, avea vie în faţă pilda tatălui său, mort şi el în războiul trecut „tot pentru a apăra acest pământ românesc". Nici-o exitare sufletească, nici-o întristare. Dumnezeu îl va întâlni cu mama şi cu sora lui, numai pe lumea cealaltă.

Dar mai întâiu Sasu Haralambie s'a întâlnit acolo cu tatăl său, cu care nu se văzuse de prea îndelungată vreme. Şi tatăl său l-a primit cu mândria că primeşte un erou demn de jertfa lui de odinioară.

Scrisoarea a fost predată mamei lui Haralambie, în cătunul Oneşti. Ea a ascultat rândurile citite de sora lui Haralambie, a plâns şi a sărutat foaia de hârtie pe albul căreia o mână de erou a putut să înflorească atât de frumos.

O mamă şi o soră şi verii şi unchii şi prietenii lui Haralambie... Trebue să fie cu toţii mândri de eroul care-şi odihneşte osemintele în Cimitirul Eroilor dela Soroca, pe pământul lui Stefan Vodă al Moldovei. Iar scrisoarea aceea, care reprezintă un caracter demn de măreţia strămoşilor noştri, să constitue pentru ei toţi o strălucită pildă, o mângâiere şi o icoană sfântă.

Noi, în acest loc, închinăm un gând de slavă pentru Soldatul Sasu Haralambie şi ne închinăm smeriţi întru amintirea jertfei şi a exemplului său.

De bună seamă, în clipa aceasta el ne zâmbeşte de acolo „de unde sunt toţi făcătorii de bine", cum atât de înţelepteşte zicea în acele simple, dar splendide „rânduri".

Lista ostaşilor morţi pentru Patrie

Mihăilă Ioan, caporal cont. 1933 din Pârscov Buzău, mort la 12.VII.1941.

Popa Alexandru, soldat cont. 1939 din Vălenii Turda, mort la 2.VII.1941.

Cavaleru Gheorghe, fruntaş cont. 1935 din Vitanim Argeş, mort la 8.VII.1941.

Preda Călin, soldat cont. 1940 din Vârbeţi Ialomiţa, mort la 3.VII.1941.

Constantinescu Mihai, sergent cont. 1937 din Dumeni Dorohoi, mort la 22.VI.1941.

Sireţchi Ştefan, sergent cont. 1937 din Frătăuţii Rădăuţi, mort la 27.VI.1941.

Ivan Alexandru, fruntaş cont. 1937 din Grămeşti Dorohoi, mort la 1.VII.1941.

Stan Barbă, soldat cont. 1937 din Roşi Ialomiţa, mort la 22.VII.1941.

Dănciulescu Gh., soldat cont. 1937 din Zeicani Dolj, mort la 20.VI.1941.

Aciobotăriţei Titu, serg. cont. 1938 din Ştiubeni Dorohoi, mort la 22.VI.1941.

Pivnicerii Alexandru, fruntaş cont. 1938 din Abereşti Fălciu, mort la 27.VI.1941.

Stoica Vasile, soldat cont. 1938 din Poiana Putna, mort la 22.VI.1941.

Vlad Ştefan, soldat cont. 1938 din Pisecul Covurluiului Covurlui, mort la 22.VI.1941.

Toriţă Vasile, soldat cont. 1938 din Păuceşti Bacău, mort la 27.VI.1941.

Eftene Grigore, soldat cont. 1939 din Orgoeşti Tutova, mort la 27.VI.1941.

Muraru Nicolae, soldat cont. 1938 din Burdujeni Suceava, mort la 4.VII.1941.

Ştefan Mihalache, soldat cont. 1939 din Vânători Covurlui, mort la 22.VI.1941.

Platon Ioan, soldat cont. 1939 din Ranzu Neamţ, mort la 26.VI.1941.

Stoica Dumitru, soldat cont. 1939 din Tisău Buzău, mort la 10.VII.1941.

Andronache Petre, fruntaş cont. 1940 din Valea Seacă Baia, mort la 23.VI.1941.

Maftei Dumitru, fruntaş cont. 1940 din Lespezi Baia, mort la 22.VI.1941.

Mrejeru Teodor, fruntaş cont. 1939 din Broşteni Neamţ, mort la 8.VII.1941.

Ene Ioan, soldat cont. 1940 din Ştiubei R. Sărat, mort la 22.VI.1941.

Ioan N. Ioan, soldat cont. 1940 din Zilişteanca Buzău, mort la 23.VI.1941.

Grupăreanu Ioan, sergent cont. 1938 din Berbeşti Vâlcea, mort la 23.VI.1941.

Manole Ştefan, soldat cont. 1935 din Bereşti Covurlui, mort la 23.VI.1941.

Stanciu Ioan, fruntaş cont. 1939 din Buftea-Ţigăneşti Ilfov, mort la 23.VI.1941.

Stoian Ioan, soldat cont. 1934 Techirghiol Constanţa, mort la 23.VI.1941.

Ambrozi Alexandru, soldat cont. 1934 din Moldoveni Ialomiţa, mort la 23.VI.1941.

Dimofte Vasile, soldat cont. 1940 din Nicoreşti Tecuci, mort la 23.VI.1941.

Tihan Panait, caporal cont. 1938 din V. Cânepii Brăila, mort la 24.VI.1941.

Mocanu Dumitru, fruntaş contig. 1938 din F. Pădure Prahova, mort la 24.VI.1941.

Tărcan Nicolae, sergent cont. 1937 din Ion Creangă Iaşi, mort la 24.VI.1941.

Atanasiu Costică, sergent contig. 1935 din Constanţa Constanţa, mort la 25.VI.1941.

Pitru Emil, sergent cont. 1935 din Vădăstriţa Romanaţi, mort la 25.VI.1941.

Pleşu Ioan, fruntaş cont. 1938 din Bolânga Dâmboviţa, mort la 25.VI.1941.

Stoican Dumitru, fruntaş contig. 1934 din Coparea Dâmboviţa, mort la 25.VI.1941.
VI.1941.

Cojocaru Gheorghe, soldat contig. 1938 din Negri Roman, mort la 25.

Moldovanu Leonida, soldat contig. 1934 din Urziceni Ialomiţa, mort la 25.VI.1941.

Adam Gheorghe, caporal cont. 1934 din Scorţeni Bacău, mort la 25.VI.1941.

Holban Nicolae, fruntaş cont. 1940 din Scurta Putna, mort la 25.VI.1941.

Tarotă Dumitru, soldat cont. 1936 din Broşteni Mehedinţi, mort la 25.VI.1941.

Constantin David, sergent contig. 1937 din Largu Buzău, mort la 3.VII.1941.

Răsman Justin, caporal cont. 1937 din Flămânda Mehedinţi, mort la 3.VII.1941.

Roban Nicolae, soldat cont. 1934 din Saca T. Mare, mort la 22.VII.941.

Balea Gheorghe, caporal cont. 1934 din Brusturoasa Bacău, mort la 22.VI.1941.

Basile Alecu, caporal cont. 1938 din Canadineşti Covurlui, mort la 22.VI.1941.

Trebea Toma, soldat cont. 1939 din Poboieni Bacău, mort la 22.VI.1941.

Cosmulei Ioan, soldat contigentul 1931 din Bogzeşti Covurlui mort la 22.VI.941.

Damaschin Nicolae, fruntaş cont. 1933 din Dragomireşti Dâmboviţa mort la 22.VI.941.

Arbănaşu Nicolae, soldat contig. 1934 din T. Severin Mehedinţi mort la 22.VI.941.

Catalin Florea, soldat contigentul 1929 din Poeni Teleorman mort la 2.VI.941.

Popa Ioan, caporal contigentul 1929 din [illegible] Ilfov mort la 26.VI.941.

Boţu Gheorghe, sergent contigent 1929 din Tg. Trotuş Bacău mort la 22.VI.941.

Bontaş Vasile, sergent contigent 1930 din Jevreni Bacău mort la 19.VII.941.

Creţu Ioan, soldat contigentul 1930 din Sivita Covurlui mort la 13.VII.941.

Benchea Ferent, soldat contigentul 1929 din Cheja Bacău mort la 13.VII.941.

Dilibov Mihai, soldat contigent 1934 din Cheja Bacău mort la 14.VII.941.

Boeru Vasile, sergent contigent 1929 din Mărja Bacău mort la 14.VII.941.

Neguşanu Stan, soldat contigentul 1938 din S. Albuleşti Brăila mort la 14.VII.941.

Ojea Vasile, soldat contigentul 1932 Ciumaş Bacău mort la 14.VIII.941.

Oprea Gheorghe, sergent contig. 1932 din Ciocăneşti Ialomiţa mort la 14.VIII.941.

Farcaş Girgiu, soldat contigentul 1937 din Farnoni Bacău mort la 14.VII.941.

Breaţu Iordache, soldat contigentul 1934 din Oneşti Bacău mort la 15.VII.941.

Radu Dumitrache, soldat contigent 1932 din Berteşti Brăila mort la 15.VII.941.

Tocaru Nedelcu, soldat contigent 1923 din Vlădeşti Covurlui mort la 15.VII.1941.

Dănila Teodor, sergent contigentul 1935 din Smârdan Covurlui mort la 15.VII.941.

Milca Toader, soldat contigentul 1936 din Letea Veche Vlaşca mort la 15.VII.941.

Nicolae D. Ilie, soldat contigentul 1931 din Băneasa Ilfov mort la 15.VII.1941.

Turcas Marin, sergent contigentul 1933 din Gropeni Brăila mort la 15.VII.941.

Tiripan Nicu, sergent contigentul 1938 din Cochirleni Constanţa mort la 15.VII.941.

Radu Ilie, caporal contigentul 1930 din Udaţi Mânzu Buzău mort la 15.VII.1941.

Bocoşeală Vasile, soldat contigent 1932 din Scorţaru Vechi Brăila mort la 15.VII.941.

Grozea Iordan, sergent contigentul 1932 din Ianca Brăila mort la 15.VII.941.

Nuţă Costică, soldat contigentul 1932 din Corodineşti Covurlui mort la 16.VII.941.

Gherghescu Simion, caporal contigentul 1930 din Pitulaşti R. Sărat mort la 17.VII.941.

Giurgea Constantin, soldat contig. 1937 din Rogojeni Covurlui mort la 17.VII.941.

Ludu Dionisie, soldat contigent 1934 din Tudor Vladimirescu Covurlui mort la 17.VII.941.

Moldovan Ion, sergent cont. 1937 din Bisoca R. Sărat, mort la 17.VII.941.

Silea Nicolae, caporal contigentul 1928 din Greceanca Buzău mort la 17.VII.941.

Borgoş Gavrilă, soldat contigentul 1934 din Bârlad Tutova mort la 17.VII.1941.

Bulgaru Gavrilă, sergent contigent 1939 din Alineşti Covurlui mort la 24.VII.941.

Reicher Simion, soldat contigentul 1930 din Tănătari Tighina mort la 24.VII.941.

Apostu Ion, soldat contigentul 1932 din Băligeşti Covurlui mort la 24.VII.941.

Băjică Florea, soldat contigentul 1933 din Odaia Teleorman mort la 24.VII.941.

Trăistaru Ioan sergent contigentul 1937 din Albuleşti Mehedinţi mort la 24.VII.941.

Stoica Ioan, soldat contigentul 1937 din Balitari Teleorman mort la 24.VII.941.

Grigore Profiris, soldat contigent 1932 din Căciulaţi Ilfov, mort la 24.VII.941.

Toma Florea, soldat contigentul 1930 din Rădeşti Teleorman mort la 24.VII.941.

Măgureanu Stoica, caporal contigent 1930 din Filipeşti Brăila mort la 24.VII.941.

Andronache Antonie, sergent contigentul 1930 din Răpele Bacău mort la 24.VII.941.

Husma Sava, soldat contigentul 1937 din Ivăneşti Tutova, mort la 24.VII.941.

Mitrea Ioan, sergent contigentul 1926 din Mănăstirea Caşin Bacău mort la 24.VII.941.

Huţan Victor, soldat contigentul 1936 din Cerţeşti Tutova mort la 24.VII.941.

Plesa Marin, soldat contigentul 1936 din Nedelcu-Chircea Brăila mort la 24.VII.941.

Istrat Nicolae, soldat contigentul 1934 din Hălăreşti Tutova mort la 24.VII.941.

Chifu Vasile, soldat contigentul 1930 din Ştirbeşti Bacău mort la 24.VII.941.

Voicu Mihai, soldat contigentul 1936 din Tânăbeşti Ilfov mort la 24.VII.941.

Ferenţ Iacov, soldat contigentul 1935 din Brusturoasa Bacău mort la 24.VII.941.

Ghilea Ilie, caporal contigentul 1930 din Sebeşel Alba mort la 4.VII.941.

Hotnoga Ioan, soldat contigentul 1931 din [illegible] Tecuci mort la 4.VII.941.

Rachieru Gheorghe, soldat contig. 1937 din Popana Tutova mort la 7.VII.941.

Diaz Vasile, fruntaş contigentul 1937 din Domniţa Maria Bacău mort la 3.VII.941.

Mârgineanu Ioan, fruntaş contig. 1941 din Brăiliţa Brăila mort la 19.VII.941.

Bădescu Constantin, soldat contig. 1941 din [illegible] Dâmboviţa mort la 19.VII.941.

Straja Petru, soldat cont. 1933 din [illegible] Hunedoara mort la 21.VII.1941.

DIN GROZAVIILE AGONIEI BOLŞEVICE LA CAHUL

După relatările d-lui avocat M. Rosu din Baimaclia, Cahul

DISTRUGERI...

Baimaclia, cel mai mare târg al judeţului Cahul, a avut de suferit cele mai grozave distrugeri din partea bolşevicilor în retragere.

Târg înfloritor, în care avea loc săptămânal unul din cele mai frumoase bâlciuri din regiune, azi e doar o ruină! Cu câteva zile înaintea retragerii, bolşevicii au stropit casele cu gaz [illegible] aprinzându-le în aer.

Distrugerea s'a făcut deia o lună, fără nicio cruţare, fără nicio alegere. Zoriţi de înaintarea armatelor germano-române, n'au mai avut timp să radă tot de pe faţa pământului... Casele rămase însă au fost devastate în chip barbar. O echipă specială de distrugere alcătuită din 30 de bolşevici înarmaţi cu topoare şi ranguri de fier sau căngi [illegible] casele rămase în picioare şi dărâmând uşile şi ferestrele, au pătruns înăuntru, unde au nimicit total cu [illegible] şi mobilele [illegible] au fost prefăcute în ţăndări, cestele gospodinelor locale, farfurii, căni pahare-cioburi. Casa d-lui avocat Rosu, nou construită, a fost rasă de pe faţa pământului. Tocmai unei fe[...]stre a fost tot ce-a mai putut găsi. Livezile tuturor au fost doborîte. Nici o casă n'a rămas neprădată. Depozitele de mărfuri bolşevice, de asemeni au fost incendiate. Podul dinspre Comrat şi Vişineşti, construit din sudoare românească şi care costa un milion de lei, a fost aruncat în aer, iar bucăţile din el incendiate...

apropia neîncetat... Inimile româneşti începură să bată cu putere!

La duşman, panică! Agitaţie! Turbare!

Dubele negre roiau în toate părţile, trăgând pe cine întâlneai Moldovenii se ascundeau cu umbrele afară din sat şi s'ascundeau prin popuşoaie, râpi, şanţuri, gropi...

IADUL DE PE URMĂ...

Casele începură a sări în aer. Limbi uriaşe de foc se înălţau în noapte. Ţipete de om şi urlete de câini se împleteau cu detunăturile înfiorătoare ale dinamitei ucigătoare. De departe, s'auzeau mitralierele tancurilor româneşti, care alergau în grabă...

„BATU-V'AR DUMNEZEU SĂ VĂ BATĂ!"

Bătrâna „Ancuţica", văduva Eufrosina Rasevschi din Baimaclia, privea hoardele roşii care începuseră a fugi ca demonii prin lumina iadului de flăcări.

Din pragul casei ei, scăpată neatinsă, îi blestemă aşa cum îi blestemase întotdeauna în faţă:

„Bătu-v'ar, Dumnezeu, să vă bată

Căpitanul rus — necomunist — Sipitki, care împreună cu soţia şi fetiţa lor stăteau în gazdă la bătrâna „Ancuţica", se destăinui cu un oftat că dacă ar şti că nu-l împuşcă Românii, ar rămâne bucuros în România, ca să scape de bolşevici...

Datorită acestuia, casa bătrânei a rămas întreagă, iar icoana la locul ei de cinste.

La plecare, fetiţa ofiţerului Sipitki s'agăţă de rochia mamii:

— Mamă, da' n'or să vie iar să mă mănânce?

Auzise, sărmana de ea, din gura părinţilor ei îngroziţi cât de cumplite au săvârşit şi fără-de-legea cea mai mare din tot iadul: au mâncat carne de prunc căzută de vie!

Dar armatele liberatoare de Români şi de Germani veneau repede, iar bolşevicii au plecat şi toţi copiii, ca întunericul înaintea luminei...

Urletele şi strănutări [illegible] bătute şi tigoniile râmână şi astăzi în relaţiile nărodite ale sărmanilor fraţi cahuleni!

C. BLANARU

DEPORTARI

Cam cu opt zile înainte de izbucnirea războiului, camioanele negre ale N. K. V. D.-ului au început a ridica, în miez de noapte, fruntea Moldovenilor de prin satele Cahulului îndreptându-i spre fundul Rusiei, în vagoane doldora de var... Aceasta a fost soarta hărăzită în special celor cu rude aflate peste Prut.

10 DE CONTINGENTE DE BASARABENI MOBILIZATE ŞI DUSE IN RUSIA

In vederea atacului ce pregătea împotriva noastră şi a Europei, bolşevicii au mobilizat tot tineretul basarabean — 10 de contingente — pe care l-au transportat peste Nistru, în vederea instrucţiei militare. Li se făgăduia marea cu sarea.

CA'N EPOCA DE PIATRA...

Mulţi tineri din aceştia, eliberaţi de armatele române în zona Odesei şi reîntorşi acasă, povestesc lucruri greu de crezut. Astfel, flăcăii Cahulului povestesc că chiar în [illegible] Odesei, „casele" erau nişte [illegible] de lut acoperite cu [illegible], băgate în pământ, cu uşi şi ferestre din lemn fără nici un [illegible] şi fără asternut. Populaţia se [illegible] mâncaţi goi şi se [illegible] cu [illegible] făcute din papură verde.

Mulţi Basarabeni au preferit să fie împuşcaţi decât să ducă astfel de viaţă. Unii au reuşit să scape cu fuga.

BASME DE-O CLIPA

Curând după izbucnirea războiului, bolşevicii au informat pe fraţii noştri cu trâmbiţe [illegible] au ajuns la [illegible] şi în curând vor fi [illegible] în Bucureşti. Bieţii oameni, îngroziţi de fărădelegile lor, credeau şi dreptatea [illegible] mai triştii. Ceva mai târziu, bolşevicii trâmbiţau de sus că Bucureştii au fost ocupaţi!

DESMINTIRILE UIMITOARE ALE FIULUI COVRIGARULUI...

In miez de noapte fiul unui covrigar din Baimaclia, care apărea şi dispărea misterios, veni acasă...

— Tată, am să-ţi spun un lucru mare...

— Ce este?

— Nu-i adevărat că bolşevicii au ocupat Bucureştii! Românii au ocupat Chişinăul!

Bietul covrigar simţi că se învârteşte lumea cu el...

— De unde ştii tu asta? şopti bătrânul îngrozit.

— Am ascultat la radio meu. Nu ţi-am spus până acum, când au fost ridicate toate aparatele de radio, eu l-am ascuns pe-al meu în vie. Acolo, am auzit că Ruşii sunt bătuţi, Chişinăul ocupat şi în curând se va isbăvi Dumnezeu şi de noi...

Bătrânul îşi făcu semnul crucei, în timp ce lacrimile curgeau din ochii amândorura...

VESTEA MINUNATA SE INTINDE CA FULGERUL!

A doua zi, toţi Baimaclienii aveau ochii luminaţi de o tainică bucurie.

Teroarea mare la jidovime şi hoardele roşii. Deportările s'au înteţit. Dar, Baimaclienii au luat-o înainte. Toţi cei ameninţaţi au fugit şi s'au ascuns prin păduri, porumb, râpi şi gropi săpate de ei, unde aşteptau mântuirea.

MARTIRII BASARABENI SE HRANESC CU IARBA...

Zile şi nopţi întregi au stat astfel fugari şi ascunşi de urgia bolşevică. Ca să nu moară de foame, au început a mânca iarbă şi porumb abia dat în lapte...

TUNUL VESTITOR DE MINUNI

La câteva zile, prinse a se auzi tunul! Bubuia grozav de tot ce se

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE A INTOCMIT UN PROGRAM PENTRU CONSTRUCŢIA ŞOSELELOR BASARABENE

In conferinţa de presă ce a avut loc la ministerul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor, d. ministru ing. Bugiă, a făcut următoarele declaraţii:

Ministerul ce am onoarea a conduce azi, prin încrederea ce mi-a acordat-o Mareşalul Ion Antonescu, are de îndeplinit un mare rol în politica unei bune aşezări şi consolidări a ţării. Urmărirea unei politici raţionale de lucrări publice şi comunicaţii, care în condiţiuni normale ar trebui să formeze preocuparea principală în realizarea unui program de desvoltare pentru propăşirea ţării, este azi îndreptată cu o acţiune de refacere a unor regiuni devastate de furia bolşevismului gonit de trupele româno-germane şi prin alte [illegible] războiului, cea pentru desrobirea provinciilor răsăritene ce ne-au fost smulse acum un an.

Un program de lucrări publice constă în lucrările necesare pentru stabilirea şi desvoltarea căilor de comunicaţie de tot felul, şosele, căi ferate, căi navigabile, în construcţia de clădiri pentru toate nevoile ce au de îndeplinit administraţiile publice, lucrări cu caracter hidraulic, la care se adaugă, în împrejurările actuale lucrările de refacere a regiunilor distruse.

MODERNIZAREA ŞI COMPLECTAREA REŢELEI RUTIERE

Şoselele noastre şi lucrările necesare ale acestora, necesită o deosebită atenţiune pentru stabilirea unei complete reţele care să satisfacă interesele despre care am vorbit, şi care să poată fi executată după un program în concordanţă cu posibilităţile tehnice şi materiale; şi apoi trebuesc urmărite şi soluţionate problemele tehnice cu privire la construcţia şi întreţinerea drumurilor, folosind progresele realizate în acest domeniu şi experienţa ce s'a obţinut în alte părţi. O deosebită atenţiune se va da construcţiei de şosele care să lege centrele economice şi politice ale Basarabiei cu vechiul Regat, refăcând ceeace a fost distrus, dar mai ales construind ceeace în trecut nu s'a făcut; se va da apoi atenţiune legăturilor cu porturile de export, construindu-se o şosea de mare trafic între porturile dunărene Brăila şi Galaţi şi dând acces la portul Constanţa prin o şosea care va trece Dunărea peste un nou pod ce se va construi în regiunea Hârşova. Şi pentrucă noui legături vor fi necesare pentru a trece Dunărea, pentru a deschide calea de transport între Europa centrală şi Marea Egee la Salonic şi aceea de legătură a României la Marea Adriatică, la Triest.

In general, reţeaua noastră rutieră necesită urmărirea unui întreg program de drumuri de creiat din nou, ameliorări şi modernizări a drumurilor existente; avem deja o întinsă reţea rutieră şi este nevoe de a desvolta această reţea; dar avem puţine drumuri care să satisfacă nevoile circulaţiei intense şi tot mai mult mecanizată, construite şi întreţinute în concordanţă cu progresele tehnice.

PROECTE PENTRU ELECTRIFICAREA UNOR LINII FERATE

Intre lucrările de îmbunătăţire a circulaţiei pe căile ferate, trebue să menţionez rectificarea liniei duble Ploeşti—Braşov, ca o primă etapă a unei electrificări mai întinse până la Bucureşti şi apoi până la Sighişoara, cei puţin cu tendinţa de a se întinde până la frontieră, şi ne vom a insista acum asupra necesităţii de a electrifica, într'un viitor apropiat şi alte linii de mare trafic sau de rezistenţă mare, fără însă a preconiza o electrificare generală a reţelii noastre de căi ferate.

Linia Predeal—Braşov şi în special porţiunea Câmpina — Braşov, este aceea care se prezintă în cele mai favorabile condiţiuni de a fi electrificată, atât din cauza rezistenţei mari ce prezintă, cât şi din cauza traficului important. S'a propus că de atâţia ani această lucrare s'a amânat pentru consideraţiuni ce nu voim a discuta acum. Am credinţa că, cu toate condiţiunile grele în care ne găsim actual, rularea acestei de către actuala administraţie C. F. R. va putea conduce la o realizare. O comisiune specială de tehnicieni, pe care am avut onoarea a o prezida până la ziua chemării mele la conducerea Ministerului, a pregătit toate lucrările pe care le vom urmări, pentruca electrificarea să poată fi realizată.

UN NOU POD PESTE DUNARE

Alături de legătura cu şosea peste Dunăre în regiunea Hârşova şi pentru calea ferată, se va construi un pod pentru a lega regiunile din stânga Dunării cu Dobrogea, dând un nou acces la portul maritim Constanţa pentru traficul din Europa centrală şi din întreaga Moldovă.

De pe acum ţin a afirma că urmărirea şi executarea unui program de lucrări publice şi comunicaţii, pentru îndeplinirea rolului pe care acest Departament trebue a-l îndeplini, necesită mijloace tehnice şi materiale importante. Un asemenea program necesită tehnicieni de toate specialităţile: ingineri, arhitecţi, conductori şi tot felul de profesionişti pentru care trebue a se acorda atenţiunea necesară pentru a fi formaţi în număr suficient, bine pregătiţi şi pentru a le asigura un tratament în raport cu pregătirea lor, cu rolul ce au de îndeplinit, cu răspunderea pentru lucrările ce au de executat şi cu riscurile activităţii lor profesionale.

Dar despre această problemă, vom avea ocaziunea a mai reveni.

Astfel domeniul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor, coordonarea şi transformarea transporturilor în cadrul intereselor politice şi ale economiei noastre naţionale, reprezintă un capitol de importanţă covârşitoare, atât prin crearea legăturilor directe cu marile artere de comunicaţii internaţionale cât şi pentru propăşirea vieţii economice prin intensificarea circulaţiei produselor ţării în interior.

— n. i. p. —

„Loialitate pentru loialitate"

(Urmare din pagina I-a)

bolşevismului, ca şi la lupta seculară a rasei germanice în centrul Europei. Noi Românii reprezintă o integrală interioară latină de vitalitate sănătoasă şi de rezistenţă morală în contra hoardelor dela Răsărit.

In ziua ce ne va vedea în centrul primejdiei ruse şi panslaviste, Marele Reich şi Europa vor găsi în România o piatră de temelie sigură.

Am fost prin prezenţa noastră, sănătoasă şi sobră, în arcul Carpaţilor şi la gurile Dunării un adevărat sistem de echilibru social, spărgând unitatea rasei slave şi împiedicând, prin poziţia noastră geografică, dominaţia rusă şi comunistă în Sud-Est, Balcani şi Dardanele.

Misiunea noastră de veacuri s'a fost de beneficii, şi de jertfă.

Noi n'am făcut din aceasta o temă de propagandă.

Propaganda nu poate singură să deschidă drepturi.

Dar azi, când ne-am câştigat onoarea luptei alături, umăr la umăr cu soldatul german, putem să simţim mândri să nici dar conştienţi, vitali şi neplecaţi, noi am fost de veacuri noi, ceeace am reprezentat şi în această luptă şi ceeace voim să fim şi mâine: piatra de rezistenţă, de luptă şi de jertfă.

Ne sprijinim pe temeiul istoriei şi al biologiei noastre râvnim să împlinim şi în viitor această misiune, dar pe temeiul celei mai realiste judecăţi geografice şi al experienţei istoriei în acest război şi împrejurările care i-au precedat.

Recunoaşterea drepturilor noastre şi întărirea României pot lărgi puterile misiunii noastre.

Am convingerea că Fuehrerul — cu justiţie ca sigură — a înţeles acest rost al Poporului Român.

In lupta dată de Germani pe pământul nostru, la comanda dată Generalului Antonescu, Fuehrerul a câştigat Neamul, Armata şi Viitorul românesc.

Vă rog să fiţi, în faţa conştiinţei germanice şi a spiritului naţional-socialist, interpreţii acestei râvne a Neamului nostru, al crezului nostru de dreptate şi de onoare, al voinţei noastre de luptă şi de jertfă.

Interpreţi, aşa cum a fost cel eminentul reprezentant al Fuehrerului şi al Marelui Reich, Excelenţa Sa Manfred Baron von Killinger, care, prin respectul şi loialitatea sa faţă de Ţara Regelui Mihai I şi faţă de Mareşalul Antonescu, ne-a ajutat să ne facem datoria.

„Loialitate pentru loialitate".

Domnule Ministru, la ţapi spus, Domnule Ministru, în România, capetul misiunii Dvs. în România.

Prin mine Guvernul Român răspunde azi lupteilor dvs., după o luptă sfântă, nu cu vorbe, ci cu sângele sfânt al soldaţilor noştri şi cu credinţa noastră sinceră:

„Loialitate pentru loialitate".

In acest sfârşit este şi gândul pe care-l închinăm Fuehrerului, după desrobire.

Şi este însuşi gândul cu care Naţiunea Română se va bucura să răspundă tuturor acelor viitoare de luptă, de dreptate naţională şi de nouă credinţă europeană.

Domnilor ziarişti,

Vă mulţumesc că aţi venit aici în mijlocul nostru, pentru ca să simţiţi cu propria dvs. conştiinţă năzuinţa noastră naţională, ordinea noastră politică şi voinţa de reconstrucţie a Guvernului şi a Poporului nostru, sub desăvârşita conducere a Mareşalului Antonescu, ce să întrebuinţez înseşi cuvintele Domnului Ministru Schmidt din scrisoarea, pe care mi-a făcut bucuria să-mi trimită, odată cu sosirea dvs.

Şi sunt şi eu sigur, ca Domnia Sa, că această vizită a ziariştilor germani, va contribui la munca comună progresivă a popoarelor noastre.

De aceia exprim Domnului von Ribbentrop, Direcţiei Presei şi Ministerului Propagandei Germane, recunoştinţa mea că v'a trimis aceasta cunoaştere şi că ne-a ajutat la această operă comună.

*

In tot timpul recepţiei a domnit o atmosferă de strânsă şi cordială amiciţie.

BIJUTERIILE COROANEI ŢARILOR AMANETATE LA CĂMĂTARII DIN WASHINGTON

ROMA, 23. (Rador). Maisky ambasadorul Sovietelor la Londra, este astăzi omul cel mai de vază din capitala Angliei.

De curând a fost invitat să facă parte din Clubul „Saint James Club" socotit de către englezi ca cel mai aristocratic cerc din lumea întreagă. Pe vremea când Anglia nu intrase încă în război din acest club făceau parte, în acelaş timp, pise capete încoronate.

Astăzi reprezentantul guvernului bolşevic care a pus în gaj la cămătarii din Washington, bijuteriile Coroanei Ţarilor, face parte ca membru de frunte al renumitului „Saint James Club", unde se păstrează, în cotumele de rigoare alături de acela care au finanţat acţiunile lui Denikin şi Kolceak împotriva crimelor aceleiaşi ai Romanovilor pravoslavnici.

Cum au cotropit evreii Rusia

Guvernul ţarist, dându-şi seama de primejdia evreilor, a luat măsura de a trimite mulţimile de jidani din provinciile guvernamentale apusene în diferite regiuni ale Rusiei. Se făcea excepţie numai în ceea ce priveşte evreii cu o diplomă universitară comercianţii, fabricanţii de băuturi şi de bere.

Cum însă identitatea evreilor era stabilită din punct de vedere al confesiunii, pentru a se sustrage şi recurgeau la o abilitate : botezul. Dar cum în actele lor era notată religia părinţilor, evreii treceau mai întâi la protestantism şi apoi a doua generaţie, ai se treceau în Biserica Ortodoxă". Evreii mai bogaţi, mituind pe funcţionarii comunali, scurtau drumul care ducea la "lumea lor heraldică".

In marile oraşe, evreii stăpâneau prin acţionarii lojilor masonice, să pătrundă în redacţiile ziarelor, de unde îşi exercitau influenţa lor distructivă. Hotărîtoarea influenţă a evreilor, chiar dacă se desfăşura în umbra unor iposteze, pe care le sprijinea în mare parte partidul social-democratic de pe mână, se tindea la pregătirea terorii sângeroase bolşevice de mai mare pe brazdă.

Odată cu căderea Ţarilor, au căzut şi cele din urmă bariere. Evreii şi-au putut pune în valoare titlurile căpătate în lupta pentru pregătirea anarhiei bolşevice. Ca o urmare am avut un exod al jidovilor spre oraşele ruseşti, mai cu seamă spre Petersburg şi Moscova, unde au pus stăpânire pe posturile cele mai rentabile, datorită spiritului lor de înşelare şi a lipsei de scrupule. In chipul acesta şi-au creat poziţii privilegiate în politica şi economia Uniunii Sovietice, poziţii privilegiate în politică şi economia Uniunii Sovietice, poziţii pe care le au numai în Statele Unite, atât de puternice. In Statele Unite evreii au procedat după aceiaşi metode „camuflate" ca şi în Rusia Sovietică. Ei lasă locurile de frunte americanilor în vreme ce pun stăpânire pe poziţiile de unde pot dicta şi susţine orice fel de vanitate. Din aceste tainice poziţii îşi formează opinia publică întrebuinţând toate armele posibile : presa, radio şi cinematograful. Curentul intervenţionist american este condus de evreii care păstrează toate posturile şi compartimentele necesare propagandei de război.

Ostilitatea evreilor şi lăcomia lor de bani şi de putere nu poate explica cum o rasă care a adorat totdeauna Viţelul de aur şi a dispreţuit munca, luptă astăzi în toată lumea pentru biruinţa bolşevicilor. Lumea astăzi este împărţită în două : cei care luptă pentru dreptatea socială şi o mai bună cunoaştere a lumii, şi cei care luptă pentru biruinţa Stelei lui David, pentru stăpânirea evreilor în lume. Astăzi apare mai evident ca oricând, că mult trâmbiţata revoluţie mondială nu este altceva de cât încercarea supremă a evreilor de a-şi stăpâni lumea. Sângele vărsat de popoarele care formează Uniunea Sovietică nu are alt scop de cât să îngraşe pământul pe care să [illegible] creşte floarea ebraismului. Urmaşa care [illegible] cultivatorii ei aurului [illegible] trage pleiadă a mesiilor mai mult sau mai puţin camuflaţi din lumea întreagă.

PREGĂTIREA SEMINŢELOR DE GRÂU

Peste puţin timp începe semănatul grâului de toamnă. Fiecare agricultor va trebui să chibzuiască ce fel de plante va cultiva şi pe ce tarla. Va scoate apoi din vreme de când sămânţă are nevoie şi va pregăti pământul cât mai bine. Agricultorii din regiunile în care semănăturile de grâu au fost nimicite de rugină şi opăreală vor cumpăra sămânţa din alte regiuni.

Soiurile bune de grâu de sămânţă dau recolte mari, cu boabe pline, sănătoase, de bună calitate, suferă mai puţin de pe urma gerurilor şi secetei, nu se scutură, au coacerea timpurie şi sunt mai puţin vătămate de rugină.

Sămânţa de grâu, înainte de a fi semănată, trebue s'o alegem, curăţim şi îngrijim contra bolilor. Alegerea şi curăţirea se va face cu ajutorul vânturătoarei şi triorului cu care despărţim boabele mari şi grele de grâu bune de sămânţă, de seminţele de buruieni, pietre de pământ, boabele altor cereale şi de alte spărturi.

La o sămânţă bună şi bine aleasă boabele trebuie să fie de acelaş fel, mari, pline, bine coapte, să aibă pieliţa netedă, sănătoasă, lucioasă, fără miros de mucegai, fără seminţe de buruieni şi să nu fie mai vechi de 2 ani, fiindcă cu timpul îşi pierde puterea de încolţire.

Când boabele sunt de mărime şi greutate deosebită atunci ele nu răsar, nu cresc şi nu se coc deodată, ceeace îngreunează mult strânsul recoltelor.

O sămânţă bine aleasă şi curăţită trebuie tratată şi împotriva mălurei, care în unii ani poate distruge o treime din recoltă, cu diferite zemuri sau prafuri.

Să nu uităm că numai atunci când semănăm la timp, sămânţă bine aleasă şi îngrijită într'un pământ bine pregătit, ne putem aştepta la recolte mari şi de bună calitate.

Refacerea Catedralei Chișinăului

Apelul lansat de Comitetul de inițiativă pentru refacerea sfântului locaș distrus de hoardele bolșevice

Ostașul Român, condus de marele și viteazul nostru mareșal Antonescu, prin sângele și jertfa sa a adus din nou la sânul Patriei mame, Basarabia, pământ scump și de veacuri românesc.

Bolșevicii, păgâni și barbari, înfrânți de vitejia legendară a soldatului nostru, s'au retras rușinos, distrugând totul în urma lor.

N'au cruțat nemernicii nici chiar frumoasa și istorica Catedrală a Chișinăului. I-au dat foc, arzând astfel cel mai impunător locaș de închinăciune al credincioșilor români din Basarabia și de pretutindeni.

Refacerea ei este un imperativ național și de sfântă credință strămoșească. L-au înțeles toți ostașii mareșalului Antonescu. Ei au luat inițiativa refacerii și au contribuit cu entuziasm, cu obolul lor, lăsându-ne nouă, Comitetului de execuție, sarcina ducerii la îndeplinire.

Vrem să redăm mândrei Catedrale din capitala Basarabiei strălucirea ei din'nainte, în care să se preamărească vitejia și spiritul de jertfă a neamului întreg.

Listele de subscripție ce lansăm, dă putință tuturora să subscrie pentru refacerea măreațului și sfântului locaș dumnezeesc din capitala Basarabiei.

Dumnezeu să ajute tuturora și nouă ca să ducem la bun sfârșit marea operă națională creștinească ce începem.

Listele de subscriere cu sumele și orice donațiune în bani sau materiale, le primim la sediul Comitetului în localul Comandamentului Militar al Chișinăului, str. Mihai Viteazul nr. 52.

General de Corp de Armată N. Ciupercă, președinte de onoare.

General C. Voiculescu, împuternicitul Mareșalului Antonescu pentru Administrarea Basarabiei, președinte.

Ștefan Ciobanu, fost ministru, prof. universitar, vice-președinte.

I.P.S.S. Efrem Tighineanu, locțiitor de Arhiepiscop al Chișinăului, vice-președinte.

Colonel D. Tudose, Comandantul militar al Chișinăului, vice-președinte.

Ion Pelivan, advocat, fost ministru, membru.

Daniel Ciugureanu, doctor, fost ministru, membru.

Cherman Pântea, advocat, fost ministru, fost primar, membru.

Gheorghe Iliod, prefectul jud. Lăpușna, membru.

Colonel Dobjanschi Haralambie, primarul municipiului, membru.

Preotul Groseu, dela Catedrala Chișinău, membru.

Căpitan Alexandru T. Alexandru, șef de stat major al Comandamentului militar Chișinău, membru.

„Înțelegerea"

anglo-americano-sovietică este cea mai monstruoasă cârdășie din câte se cunosc

Masca ideologică a căzut. Adevărata înțelegere a Londrei și Washingtonului ne apare acum în toată abjecția ei morală. În fața monstruoasei cârdășii anglo - americano - sovietice cade finala pretinsă, exercitată, profund cinstească a Puterilor Axei. Acestea și-au asumat în chip sincer sarcina apărării civilizației și a libertății. De pretutindeni, unde se găsesc popoare libere, de la fiecare conștiință cu adevărat reprezentantă a civilizației sau a puterii spirituale, pornesc adeziuni entuziaste la cruciada Axei. Acest fapt constitue un capăt veridic de condamnare pe care îl dă lumea civilizată, cârdășiilor de la Londra și Washington.

Italia fascistă și Germania național-socialistă, au rămas credincioase idealurilor și trecutului istoriei și realizărilor lor. Cruciada împotriva bolșevismului, înseamnă lupta supremă a Spiritului dusă împotriva forțelor telurice și primordiale — cum ar spune Keyserling — care în Rusia comunistă își aflase exponentul lor perfect. În același timp, Italia fascistă amintită de rațiunile adânci ale Risorgimentului. În acest sens este instructiv să amintim argumentele la care a recurs Cavour în ședința istorică de la 6 Februarie 1855 pentru a justifica alianța Piemontului cu Franța și Anglia împotriva Rusiei. „Un fapt este incontestabil — a spus atunci Cavour —: dacă acest război ar avea un sfârșit fericit pentru Rusia, dacă rezultatul lui ar însemna intrarea trupelor Țarului în Constantinopol, Rusia ar deveni stăpână absolută în Mediterană, ar căpăta o predominare în Europa, căreia nimic nu i s'ar putea opune. Și una și cealaltă din aceste urmări, nu ar putea de cât să fie fatale intereselor Piemontului și ale Italiei".

Vremurile și circumstanțele s'au schimbat, desigur, însă rațiunile ideale și practice care sunt aceleași cu motivele atitudinii de astăzi a Italiei, atitudine care are un temei și în marea civilizație pe care o prezintă și este datoare să o propage. Astăzi Italia se inspiră încă odată de la el, luptă împreună cu cele ale Reichului și ale României surori, împotriva Rusiei și continuă războiul contra Marei Britanii, nu numai cu scopul de a doborî plutocrația anglo-ebraică, și de a elibera astfel lumea de o nesuferită, irațională și obraznică hegemonie, dar și pentru a înlătura putința ca „Mare Nostrum" să fie contaminată de panslavismul comunist înfrățit, de nevoie, cu plutocrația anglo-ebraică de la Londra și Washington.

Noua civilizație, botezată în sângele atâtor viteji, este pe calea desăvârșirei ei împliniri. Geniul liberi și instituțiile reprezentând civilizația sau puterea spirituală, a tuturor popoarelor nesubjugate de Londra, constituesc o nesfârșită armată a duhului, care sprijină și însoțește nesfârșitele cohorte ale Axei, pe cerul cărora strălucește Steaua Polară a Biruinței lor sigure. (BIT).

ROMÂNII DE DINCOLO DE NISTRU

De mai multă vreme se vorbește în presa română și în cea străină despre așezările românești de dincolo de vechea graniță româno-rusă din iunie 1940. De câteva zile apare la București un ziar cu titlul „Transnistria", care și-a propus să intereseze opinia publică asupra soartei românismului de dincolo de granița răsăriteană a Basarabiei.

Așezările românești de dincolo de Nistru se întind aproximativ în forma unui triunghiu, în regiunea în care Niprul își taie o vale adâncă în direcțiunea răsăriteană până la Bug și de dincolo spre Sud, până la Nistru.

Pentru ținutul locuit de români, granița merge prin stepa cu păduri și între câmpia ucraineană de Sud, constituind astfel o graniță naturală importantă, care apare din când în când în cursul istoriei politice a Ucrainei.

Încă din Evul Mediu, era așa, dela Nistru spre Răsărit, până la cotitura Niprului, vechea graniță a Podoliei, cu populația ei pronunțat agricolă, spre deosebire de regiunea de stepă, care a fost locuită până la sfârșitul veacului al XVIII-lea,— ca și partea de Sud a Basarabiei,— numai de păstori nomazi.

Românii, — precum îi numesc documentele vremii: vlahi sau valahi, — sunt pomeniți aici, după izvoarele române, încă din secolul al XI-lea. Ei au adus în acest ținut munca pământului, în timp ce alte grupuri de valahi, de data aceasta păstori, au pătruns cu turmele lor în regiunea Ucrainei de Sud.

La sfârșitul secolului al XV-lea, regiunile din stânga Nistrului, sunt cunoscute ca în întregime românești, în secolul al XVII-lea, mai multe puncte, pe malul stâng al Nistrului, fiind chiar din punct de vedere politic, ale principatului Moldovei. Și când Ecaterina a II-a a ocupat aceste regiuni, la granița de răsărit a Basarabiei, 49 sate din cele 67 erau românești.

Cât de puternice erau legăturile în regiunea românească de la Dunăre, o dovedește faptul că până la anul 1866, episcopul român din Bălți a avut preoți de dincolo de Nistru.

Multă vreme regiunea românească din jurul orașului Balta a fost numită „Moldova Nouă", deoarece în urma rapidei colonizări a stepei ucrainene, numeroși țărani, mai ales din Basarabia, au plecat în sec. XIX spre răsărit.

Cele mai importante așezări românești sunt Balta, Ovidiopol, Grigoriopol, (Ciorna) și Tiraspol. Chiar în Odessa au existat, înainte de războiul mondial, numeroase familii românești.

La izbucnirea revoluției rusești din 1917, când diferitele grupe etnice au început a se mișca, grupele românești din aceste regiuni de dincolo de Nistru au cerut, într'o adunare ținută la Kiev, alipirea acestor regiuni la România. Dar în timp ce Basarabia izbutea să se unească cu Patria-Mamă, Românii din stânga Nistrului nu s'au putut alipi la România.

Până în 1924, ținutul românesc din Uniunea Sovietică făcea parte din Republica Ucraineană. În 1924, a luat ființă Republica Sovietică a Moldovei, întemeiată la început de moldovenii autohtoni, această republică sovietică a trecut foarte repede în mâinile celor ce aveau altceva comun cu interesul poporului româno-moldovenesc. În scurtă vreme s'a dovedit că acest act sovietic nu fusese creat decât pentru a constitui un punct de plecare propagandistic în favoarea Uniunei Sovietice, pentru recâștigarea Basarabiei.

Cu ocazia introducerii economiei colective, au avut loc numeroase ciocniri cu țăranii moldo-români, care s'au terminat cu deportarea acestora în Siberia.

În Republica [illegible] a Moldovei, nu se putea vorbi deci de o autonomie națională a elementului autohton moldo-român, necum de o independență politică.

După intrarea armatei roșii în Basarabia în iunie 1940, ancorându-se astfel și această țară cu cele trei milioane de români în cea mai mare parte a Basarabiei a fost încorporată în noua Republică Sovietică a Moldovei, cu capitala la Chișinău. Această formațiune de stat a încetat însă să mai existe după trecerea a mai puțin de un an.

Lămuriri pentru basarabeni

VIII

Conducătorul Statului nu șovăe să înfiereze agitațiile. El așează la temelia Statului factorii de muncă și ordine: muncitorul agricol dela țară și muncitorul dela orașe-funcționar și lucrător

Ați observat, din cele arătate până acum, cât preț a pus și pune Conducătorul Statului pe spiritul de disciplină și câtă oroare arată față de spiritul anarhic. Întemeiat profund pe principiul sănătos și înțelept, că o țară nu se poate consolida decât prin muncă și disciplină și că un popor nu poate progresa decât prin acest principiu, Mareșalul Antonescu a făcut toate sforțările pentru a feri Țara și Neamul de anarhie. Cuvântul său se adresa aproape zilnic către Națiune, cerând ordine și iar ordine. Ordine și intrare în muncă.

Tineretul naționalist, care fusese eliberat de sub prigoană și adus la conducerea treburilor publice, a dat mult de gândit și a produs mult zbucium, Mareșalului, care voia să aibă în acest tineret un element de muncă și disciplină, un element de înnoire în noua viață a Statului și de regenerare sobră a energiei naționale.

De aceea, din primele zile Mareșalul a căutat să înfrâneze acțiunile turbulente ale unei părți din tineret, care nu dovedea că înțelege însemnătatea și gravitatea momentului, și se lăsa condus de patima răzbunării, persistând în desordine. Țara avea nevoie de muncă, nu de agitație. Agitațiile sunt primejdioase, chiar când pretind a fi expresia unui entuziasm bine intenționat. Dar oricum ar fi, ele trec peste disciplină și ordine și devin astfel păgubitoare. În plus nu trebue să se uite, că atmosfera agitațiilor este cea mai plăcută pescuitorilor în apă tulbure.

Mareșalul știa toate acestea. Mareșalul era mâhnit. Era îngrijorat. Făcea mustrări, dădea sfaturi, încerca să insufle tineretului o atitudine demnă, sobră, cu adevărat creatoare. După o săptămână de explozie a bucuriei și a satisfacției însă, treburile Statului, mai ales în acele zile de lichidare a unui trecut nefast și de încercare a unui regim nou, impuneau o atmosferă de calm, liniște și ordine. Țara stătea cu trupul și cu sufletul sfâșiat. Nu era timpul de agitații și de manifestări interminabile. Manifestațiile trebuiau lăsate în grija Conducerii, care să le încadreze într'un spirit de rânduială și decență.

La 11 Septembrie 1940, Mareșalul revine cu un nou apel la ordine — al doilea în aceeași zi — pe care-l cităm în întregime, deoarece el cuprinde pe scurt și sugestiv concepția din care se plămădea zidirea cea nouă a României.

„În țară și mai ales în Capitală au început să se agite unele mișcări cu caracter anarhic.

Am redat poporului libertățile care i-au fost smulse. Am făcut-o pentru ca aceste libertăți să fie folosite numai la ridicarea Statului.

Cine le folosește la prăbușirea lui prin anarhie, devine dușmanul Nr. 1 al acestui neam.

Generalul Antonescu nu urmărește pe nimeni dar nici nu iartă. El a venit să facă tuturor dreptate: să dea tuturor putința să trăiască omenește; să facă ca fiecare dezmățat să se și să înceapă bunul trai.

El va reclădi Statul începând dela temelia sa.

După el, la temelia Statului au stat și vor sta întotdeauna muncitorul agricol dela țară și muncitorul dela orașe — funcționar și lucrător.

Dela ei va porni și pe ei voiu organiza toată forța de producțiune și de rezistență a noului Stat.

Dintre ei voiu da putința să se ridice elitele sănătoase ale producției și conducătorii de mâine ai Statului.

Însă, pentru ca să pot să îndeplinesc această sfântă datorie către voi și către istorie, îmi trebue liniște și ordine, îmi trebue să-mi dați timp și ascultare.

De aceea: anunț pe toți, oricine ar fi ei și pe orice s'ar rezema, să intre imediat în ordine.

Independența și libertățile noastre vor fi primejduite dacă țara nu intră în ordine, nu se pune pe muncă și dacă nu reconstitue repede forțele care îi pot asigura și rezistența și înălțarea.

Pentru a atinge acest țel, trebue o singură mână conducătoare, care să transforme într'o singură voință și o singură forță creatoare toate puterile și toate voințele răzlețe ale acestui neam.

Nu încercați să slăbiți, prin desordine, această mână.

Eu vă aduc cu părintească dragoste, atât cât îi este cu putință, în hazardul și desordinea actuală toate suferințele; dar va pedepsi cu toată asprimea toate încercările ce s'ar face de a se da ultima lovitură Statului. Fiindcă trebue să oprim prăbușirea în anarhie și sclavie".

Vedem, din acestea, câtă nădejde a așezat Conducătorul Statului pe muncitorul agricol dela țară și muncitorul dela orașe — funcționar și lucrător. Adică: plugarul, lucrătorul și funcționarul. Pe aceștia îi opunea agitațiilor și desordinei. În ei a văzut totdeauna pe adevărații factori de muncă productivă, de ordine, de disciplină de rezistență și de reconstituire a forțelor.

Și dacă vom urmări cu atenție guvernarea de un an a Mareșalului Antonescu, vom vedea că preocupările sale principale au fost să ofere acestor factori cele mai favorabile condițiuni de viață, pentru ca ei să poată munci, să poată produce și să-și îmbunătățească soarta și gospodăriile.

Funcționarului i-a sporit salariul, lucrătorului i-a creiat un regim de muncă remuneratorie, iar plugarului i-a pus la dispoziție credite, unelte, mașini agricole, pământ, sfaturi și sprijin moral. Într'un capitol separat ne vom ocupa pe larg cu toate acestea, fiindcă Mareșalul nu a fost omul care să se mărginească a promite și a amâna, ci Conducătorul care a și îndeplinit rând pe rând tot ceeace a anunțat și a promis.

Dar nu numai atât. Conducătorul Statului a ținut fără întrerupere legătură vie cu factorii de muncă ai Țării și ai Neamului.

Din nevoile Basarabiei și Transnistriei

Necesitatea înzestrării populației moldovenești din Basarabia și Transnistria cu unelte agricole

Împărțirea averii colhozurilor. Administrarea bunurilor celor fugiți sau deportați

Basarabia și Transnistria, asupra cărora se întinde astăzi vigilent scutul stăpânirii românești, așteaptă cu încredere să li se dea cât mai curând organizarea cerută de împrejurările actuale. Primele măsuri mai ales în ceeace privește aprovizionarea imediată a populației celor două provincii cu articole de primă necesitate, s'au și luat. Statul Român a făcut tot ceea ce este cu putință pentru înlăturarea lipsurilor provocate de războiu.

MĂSURI ÎN VEDEREA TREERĂRII GRÂULUI

Nevoile acestor ținuturi fiind mari și multe, ele nu pot fi înlăturate decât lucrându-se după un plan de muncă bine stabilit.

În primul rând trebue să se ia măsurile necesare în vederea treerării recoltei și în vederea semănăturilor de toamnă.

Întrucât bolșevicii, în retragere, au luat caii dela țărani, distrugând mașinile de treerat ale locuitorilor acestor provincii [illegible] ce care la unele bucătării [illegible] și nici n'au cu ce le treera, Statul nostru se află de urgență măsurile necesare, punând la dispoziția țăranilor vite de muncă și mașini de treerat. Altfel, se va pierde recolta secerată sau cosită cu atâta trudă. Deasemenea, se vor lua măsuri pentru însămânțările de toamnă, pentruca la primăvară să nu ne trezim că nu s'a însămânțat destul. Aceasta, în ce privește Basarabia. În Transnistria însă, situația se schimbă puțin, întrucât acolo pâinea este adunată în colhozuri și sovhozuri. Aici se mai găsesc uneltele necesare pentru treeratul recoltei și este mai ușor, întrucât grâul este adunat tot la un loc.

ÎMPĂRȚIREA AVERII COLHOZURILOR

O chestiune importantă este aceia a destinației ce trebue să se dea averii colhozurilor. Cea mai bună destinație, la care desigur s'au și gândit conducătorii noștri, este împărțirea în mod rațional a averii la țăranii care au agonisit-o. Cât privește averea colhozurilor sau a diferitelor ferme, ea trece în proprietatea Statului, care trebue să pună administratorii necesari.

Deasemenea se vor lua măsuri ca pământul celor fugiți sau deportați să nu rămână nelucrat. Acesta, fiind de acum înainte, proprietatea Statului, cel din urmă trebue să-l lucreze cu ajutorul populației.

Întrucât pela colhozuri au rămas multe unelte agricole, va fi sondat terenul în vederea organizării obștiilor de muncă sau, în cazul când această idee n'ar fi momentan potrivită, se va înzestra, ținându-se cont de puterea de muncă a fiecărei familii.

Totodată se vor deschide târguri de vite pentru a se da bunurilor circulația cuvenită. Apoi vor fi reparate toate morile țărănești distruse de comuniști, punându-se în acelaș timp la îndemâna populației moneda măruntă de care se simte lipsă în unele locuri.

STRÂNGEREA CĂRȚILOR RUSEȘTI

În altă ordine de idei, autoritățile noastre vor lua măsurile necesare în vederea strângerii cărților rusești din Basarabia, întrucât ele prezintă un permanent focar de otrăvire pentru sufletul populației basarabene.

Întrucât bolșevicii au imprimat pe plăci de gramofon diferite jocuri și cântece de propagandă bolșevică, urmează ca și aceste plăci să fie strânse și depozitate, deoarece și ele prezintă acelaș pericol.

Acestea ar fi primele măsuri ce trebuesc luate în vederea intrării provinciilor respective pe făgașul adevărat al administrației românești.

Armata roșie în plină descompunere

Ofițerii ruși își părăsesc unitățile, iar soldații își ucid comandanții

Zilnic sosesc la Chișinău mii de prizonieri sovietici, capturați de armatele româno-germane în luptele de lângă Nicolaiev și Odessa.

Deasemenea au început să sosească și mulți deținuți moldoveni, arestați de bolșevici pentru vini imaginare încă înainte de izbucnirea războiului sfânt. Aceștia, după ce au fost ridicați din închisorile basarabene, au fost deportați în interiorul Rusiei. Datorită haosului care domnește acolo, mulți dintre ei reușesc să scape din închisorile unde au fost deportați și să vină în Țară.

Din declarațiile prizonierilor și ale deținuților, reiese că pretutindeni în U.R.S.S. domnesc haosul și dezordinea. Ofițerii ruși, văzând că orice rezistență este de prisos, își părăsesc, pe neașteptate, unitățile, și fug cu mașinile. În locul lor, comisarii politici, recrutați în majoritatea cazurilor dintre jidani, numesc în grabă alți comandanți dintre simplii soldați. Aceștia însă, sunt uciși câteodată, chiar înainte de a lua comanda, de către soldații ruși, cari nu mai vor să lupte.

VIZITA M. S. REGINA MAMĂ ELENA LA SPITALELE DE RĂNIȚI NOTRE DAME DE SION ȘI SANATORIUL Dr. GEROTA

Majestatea Sa Regina Mamă Elena, însoțită de d-na de onoare Catargi și de d. Aghiotant Locot.-Col. Petre Lazăr, a continuat Duminică, 24 August, vizitarea spitalelor de răniți.

La ora 10 a. m. Majestatea Sa a sosit la Spitalul Crucii Roșii Filiala Ilfov, din localul Institutului Notre Dame de Sion, unde a fost întâmpinată de d. dr. Dan Berceanu, șeful Spitalului și de comitetul de doamne, în frunte cu d-na Maria Zabloschi.

Majestatea Sa a cercetat cu o caldă atenție pe fiecare bolnav în parte, interesându-se cu dragoste și blândețe de mersul boalei.

Această vizită a fost pentru bolnavi o adevărată mângâiere sufletească. Întrebând pe bolnavi dacă mai au vreo dorință neîmplinită, rănițîi răspundeau cu bucurie:

— Da! Să-l vedem și pe Majestatea Sa R[illegible]

D. dr. Dan Berceanu șeful spitalului împreună cu membrele asociației Crucii Roșii Filiala Ilfov, au condus apoi pe Majestatea Sa Regina Mamă Elena prin interiorul spitalului. Majestatea Sa a rămas impresionată de ceeace a văzut, mai ales de buna funcționare și organizare a Spitalului.

În timpul vizitei a sosit la spital un autobus cu 29 răniți care au fost imediat îngrijiți de personalul medical în condițiuni optime.

La intrarea în saloane, Majestatea Sa Regina a fost îndelung ovaționată.

La plecare, Majestatea Sa și-a exprimat mulțumirea și recunoștința pentru munca pe care o depune personalul spitalului, insistând îndeosebi asupra legăturii sufletești care s'a stabilit între medici și răniți.

La ora 14.30, Majestatea Sa Regina Mamă Elena, însoțită de d-na de onoare Catargi și de d. aghiotant Locot.-Col. Petre Lazăr a sosit la Spitalul Dr. Gerota, unde a fost primită de medicul șef al Spitalului Cap. în rez. dr. Petre Bădescu, și de personalul medical și administrativ: Ajutor de Comandant Ionescu-Naum, d-rii interni Cămărășoiu și Frățilă, d-nele Ana Gerota, Maria Racotă, Domnica Gerota, etc.

Majestatea Sa Regina Mamă Elena a vizitat fiecare salon și s'a întreținut cu fiecare rănit în parte, interesându-se foarte de aproape de situația lor sanitară și familiară, împărțindu-le daruri ca, bomboane, țigări, cărți poștale, etc.

Vizita Majestății Sale Regina Mamă Elena a produs o adâncă impresie asupra celor 50 de răniți — 40 de soldați și 10 ofițeri, între care locot. av. Moțoi.

UCRAINIENII CER SPRIJIN SUFLETESC PATRIARHIEI ROMÂNE

Din partea secției de propagandă a Marelui Stat Major, I. P. S. S. Patriarhul Nicodim a primit următoarea adresă:

ÎNALT PREA SFINȚITUL PATRIARH AL ROMÂNIEI,

Am onoarea a înainta alăturat în original și în traducere o scrisoare a locuitorilor din comuna Tatarcovka, Ucraina, adresată Înalt Prea Sfinției Voastre, cu prilejul unui serviciu religios oficiat de către confesorii militari Nicolae Petrache, Ion Mani, Grigore Enăchescu și Nicolae Bogdan, cari au sfințit biserica locală în care nu se mai slujise de peste 20 ani.

Cu ocazia acestui serviciu religios s'a botezat și un număr de peste 30 de copii, nași fiind ostașii trupei române în trecere operativă prin acea localitate.

Șeful Marelui Stat Major P. S.
General, (ss) N. MAZARINI
Șeful Secției Propagandă
Lt. colonel, (ss) D. STANCOV

Iată această scrisoare în traducere:

ÎNALT PREA SFINȚITE STĂPÂNE

După douăzeci de ani de necredință, de întuneric pentru tot ce era mântuirea sufletească pentru noi, ostașii României și ai Crucii ne-au redat pe Dumnezeu.

Așteptăm din partea Înalt Prea Sfinției Voastre toată grija păstorului care își roagă turma, pentru a avea preoți și biserică.

Vă mulțumim Cucernice pentru tot ce Veți face pentru Noi și îngenunchem pentru blagoslovenie ortodoxă.

Îngenunchem și Vă sărutăm dreapta.

— Bohaci Semen, Mațan Vladimir Ivan, Mărhoda Troian, Havrilenco Vasile, Bordeini Pantilimon, Nărhoda Stefan, Iasko Andrei, Krisciak Maria.

31 Iulie 1941.

Tatarcova Ucraina.

INFORMAȚIUNI

Inspectorii școlari primari au fost convocați la minister pentru ziua de 27 August a. c. în vederea delegării și utilizării în învățământul primar pe anul 1941—942.

După terminarea lucrărilor, învățătorii interesați vor primi — în scris — rezultatul, la direcțiile școlare respective.

Până atunci, învățătorii sunt obligați să funcționeze la posturile la care se află în prezent, fiindu-le cu desăvârșire interzis să și le părăsească spre a veni la București să se intereseze de rezultatul cererilor.

Audiențele la minister sunt complet suspendate, pe tot timpul spre a putea fi efectuate în bune condițiuni.

●

Oficiul Central de Românizare roagă pe conducătorii tuturor întreprinderilor să aibe prezente la cererea inspectorilor de control toate actele doveditoare ale originei etnice a fiecărui salariat, precum și actele de studii ale fiecărui specialist.

●

Uniunea sindicatelor agricole atrage atențiunea agricultorilor că termenul pentru predarea lânei la centrele de colectare expiră la 31 August 1941.

Întreaga lână produsă în țară a fost blocată pentru acoperirea nevoilor armatei.

De aceea, Uniunea, pe baza însărcinărilor ce i s'a dat, pune în vedere agricultorilor că autoritățile însărcinate cu aducerea la îndeplinire a legei, vor controla la primării numărul oilor fiecărui crescător, iar aceia care vor fi dovediți că nu au predat la centrele de colectare cantitatea de lână corespunzătoare numărului de oi ce au, vor fi aspru sancționați conform legilor speciale în vigoare.

●

Anul acesta cultura de sfeclă de zahăr ocupă întinderi mai mari și va da o producțiune mai mare ca în anul trecut.

Ministerul agriculturii pune în vedere cultivatorilor de sfeclă de zahăr să se îngrijească de scosul și transportul sfeclei în bune condițiuni și la timp.

Comitetele agricole și toate autoritățile locale agricole și administrative vor veghea pretutindeni să nu lipsească brațele și mijloacele de transport.

La nevoie se vor rechiziționa brațele din regiune, se va cere concursul armatei aflate pe teritoriu, ca tot felul premilitari sau muncitori etc. ca să nu rămână nerecoltată nici o cât de mică suprafață ocupată cu sfeclă de zahăr.

Ministerul agriculturii a intervenit la Marele Stat Major pentru a se acorda scutirea de mobilizare în perioada 1 Septembrie—30 Noembrie a tuturor cultivatorilor de sfeclă de zahăr cari lucrează dela 25 arii în sus și cari au fost propuși de către Camerele agricole și fabricile de zahăr.

●

● Neculai Gociu cu familia refugiați, înștiințează pe Didi Raliuca și Mircea din Basarabia că sunt sănătoși și roagă să le scrie pe adresa Dumitru Stîi, str. Cojocarilor nr. 7 Chișinău.

● Caporalul Bracik Victor roagă persoanele din Storojineț, comuna Davideni, care știu de părinții lui Marian Calenciuc și Maria Calenciuc, să-l înștiințeze la spitalul 335 Z.I. (Institutul Meteanu) București.

ULTIMA ORA

M. S. Regele Mihai viziteazǎ oraşele din Basarabia

In apusul zilei de Luni, 25 August, a. c. Majestatea Sa Regele Mihai I. a sosit la Capitala Basarabiei, venind cu un tren special.

La gară, care era frumos pavoazată cu steaguri naţionale, Suveranul a fost întâmpinat de către autorităţile civile, militare şi bisericeşti, în frunte cu d. general Voiculescu, împuternicitul d-lui Mareşal Ion Antonescu pentru administraţia Basarabiei, P.S.S. Episcop Efrem, locţiitor de Arhiepiscop al Chişinăului, d. general N. Ciuperca, comandantul Corpului de Armată, d. Gheorghe Glod, prefectul judeţului Lăpuşna, d. colonel Anibal Dobjanschi, primarul municipiului, d. Alfred Pasimadu, inspector al Siguranţei Statului, etc.

Majestatea Sa Regele, însoţit de suită şi reprezentanţii autorităţilor, a vizitat Catedrala Chişinăului, care încă mai poartă urmele păgâne ale năvălitorilor, uzina electrică, facultatea de agronomie, fostul post de radio „Basarabia”, Imprimeria Statului, etc.

Pretutindeni, Suveranul a mers pe jos, cercetând edificiile publice şi magazinele distruse de hoardele roşii.

In centrul oraşului, P.S.S. Episcop Efrem, locţiitor de Arhiepiscop al Chişinăului, a dăruit Majestăţii Sale Regelui o străveche icoană lucrată din argint.

După aceasta, Suveranul a plecat cu automobilul la Orhei.

GUVERNUL IRANIAN RESPINGE CU TOATĂ ENERGIA PROCEDEUL DETESTABIL AL ANGLIEI ŞI RUSIEI

TUNIS, 26 (Rador). — Cu prilejul unei reuniuni extraordinare a Parlamentului iranian, d. Ali Mansur, preşedintele consiliului de miniştri al Iranului, a afirmat — după cum anunţă radio Teheran — în fața reprezentanţilor poporului, spunând între altele:

Ştim cu toţii că la începutul acestui război, guvernul iranian de acord cu dorinţele Şahului, declarase o strictă neutralitate a ţării. Această politică de neutralitate a fost executată în cel mai deplin înţeles al cuvântului şi cu cea mai mare bunăvoinţă din partea noastră. Noi ducem o politică de relaţii amicale şi cordiale cu toate ţările ce vin în contact cu Iranul şi în primul rând cu toţi vecinii noştri.

Cu toate acestea, guvernul britanic de acord cu cel sovietic, ne-a dat un ultimatum cerând expulzarea celor mai mulţi dintre germanii aflaţi în ţara noastră. Guvernul Iranului a dat celor două guverne asigurări că el supraveghează de aproape toate mişcările străinilor din ţară şi că micul număr de germani din Iran nu poate semnifica o primejdie. Pentru a linişti Anglia şi Uniunea Sovietelor, guvernul iranian a luat chiar măsuri de reducere a numărului germanilor din ţară.

Este foarte regretabil că, în ciuda sforţărilor sale de a menţine pacea, reprezentanţii Angliei şi ai Sovietelor în loc să discute aceste chestiuni în mod amical, au pătruns în casa mea Luni la orele 4 cu acest ultimatum ameninţător.

După informaţiile mele, trupele britanice şi sovietice trecuseră frontierele Iranului de mai înainte celor doi reprezentanţi diplomatici la mine acasă. Forţele armatei britanice au atacat corăbii în porturi iraniene, iar aviaţia britanică a bombardat oraşe iraniene. Autorităţile iraniene au luat toate măsurile pentru a face faţă acestei situaţii.

PROBLEMA EVREILOR IN FRANŢA

BERLIN, 26 (DNB). — Marele succes extraordinar al expoziţiei antisemite reprezentată la Paris în momentul acesta, a îndemnat Institutul Francez pentru studiul problemei iudaice de a face preparativele unei noi expoziţii de proporţii mult mai mari şi mai sugestive care s'a şi deschis la 20 August în Palatul Berlitz. Noua expoziţie inaugurată oficial cu deosebit fast, având pe frontispiciu înscris cu litere mari supraterane şi spre avertizare, motto: „Evreii în Franţa”, trebuie să deschidă ochii, definitiv şi irevocabil, întregului popor francez, care de atâtea veacuri încoace a suferit datorită influenţei nefaste şi efectelor pernicioase în numeroasele evenimente ale istoriei Franţei, din partea iudaismului internaţional. In plus, această expoziţie va produce în forme strict documentare, dovezile inedite, care reliefează dominaţia iudaică exercitată în toate poziţiile importante de conducere şi cari au pricinuit prăbuşirea militară şi morală a Franţei. Corelaţia şi interdependenţa dintre bolşevism şi iudaism, este demonstrată plastic şi demonstrativ.

FUEHRERUL A DECORAT PE ALŢI EROI AI AERULUI

BERLIN 26 (Rador). — Fuehrerul a decernat crucea de cavaler al ordinului Crucea de Fier următorilor patru ofiţeri aviatori, care s'au distins în mod deosebit în lupte:

Căpitanul Wilcke, comandant de grupă într'o escadrilă de vânătoare, care a doborît 25 avioane în timp ce escadrila sa a doborît 350 de aparate inamice;

Locotenentului Muetherich, care a doborît 37 avioane inamice;

Sublocotenentului Foehs, care a doborît 28 avioane inamice, şi

Sublocotenentului Schramm, care a doborît 24 avioane inamice.

TURCIA IŞI APĂRĂ FRONTIERELE DINSPRE U. R. S. S.

SOFIA 26 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Stefani” transmite:

Ziarele bulgare primesc dela corespondenţii lor din Ankara ştiri care arată că Turcia ar fi luat măsuri militare de pază la frontiera cu URSS.

Toată presa subliniază reacţiunea defavorabilă pe care agresiunea anglo-sovietică împotriva Iranului a produs-o în sânul populaţiei turceşti. Ziarele subliniază sentimentul antibolşevic care ia proporţii din ce în ce mai vaste în toată Turcia, unde alianţa Angliei cu Sovietele este privită din ce în ce mai mult ca ceva incompatibil cu alianţa anglo-turcă.

Liniile ferate, instalaţiile şi gările din regiunea Petersburgului distruse de aviaţia germană

BERLIN 26 (Rador). — Şi în cursul zilei de 25 August, forţele aeriene germane au sprijinit cu eficacitate operaţiile trupelor pe întreaga întindere a frontului de est.

Mai multe linii de cale ferată au fost întrerupte în mai multe locuri, în special liniile ce duc spre Petersburg.

In sectorul central al frontului, linia importantă Snovsk – Konotop-Lgov a fost distrusă în urma unor bombardamente eficace. Mai multe trenuri de transport au deraiat.

Atacurile nocturne au vizat diferite instalaţii şi gările din regiunea Petersburg.

Timp de ore întregi s'au putut vedea flăcările unui mare număr de incendii.

Orice obstacol este [illegible] „Mereu inainte”

COMUNICATUL GERMAN
TRUPELE ALIATE INAINTEAZĂ PE TOT FRONTUL

BERLIN 26 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Pe întregul front de răsărit, operaţiunile continuă metodic şi sunt încununate de succes.

Pe ziua de eri, au fost bombardate instalaţii militare pe coasta orientală a Angliei.

Noaptea trecută, avioane germane de luptă au scufundat în canalul St. George un cargobot de 600 tone, care naviga într'un convoi.

In Africa de Nord, avioane germane Stuka au atacat la 24 August şi în noaptea următoare portul Tobruk. Instalaţii portuare au fost distruse fiind lovite în plin cu bombe de mare calibru, un mare vapor de comerţ a fost avariat, iar mai multe baterii ale artileriei antiaeriene au fost scoase din luptă.

Noaptea trecută, avioane britanice au atacat vestul şi sud-vestul teritoriului Reichului, fără a obţine rezultate vrednice de a fi menţionate.

Artileria antiaeriană germană a doborît şapte dintre avioanele britanice care participau la aceste atacuri.

*

BERLIN 26 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Formaţiunile rapide ale armatei cuirasate a lui von Kleist a luat asalt, ieri, capul de pod dela Dniepropotrovsk, precum şi oraşul cu acelaş nume, după lupte crâncene.

In felul acesta, inamicul a pierdut ultimul său punct de sprijin pe malul apusean al Niprului, mai jos de Kiev.

In cursul presiunei sale în regiunea dela cotul Niprului, armata von Kleist a capturat, după bătălia dela Uman, un număr de 83.506 prizonieri, 465 piese de artilerie, 199 care blindate, precum şi o imensă pradă de război.

Pe frontul dintre lacul Ilmen şi lacul Peipus, trupele germane au cucerit în ziua de 24 August oraşul Luga, în urma unor lupte de mai multe zile.

Formaţiunile germane au străpuns sistemul de fortificaţii întărit cu numeroase posturi de luptă din faţa oraşului Luga.

In luptele care au avut loc terenul a fost curăţat de 200 mine, au fost scoase din luptă 112 adăposturi betonate, cele mai multe din ele fiind fortificate cu cupole blindate.

După ştirile sosite până acum 23.000 prizonieri au fost capturaţi în cursul luptelor de cucerire a oraşului, iar 54 care blindate şi 46 tunuri au fost distruse sau capturate.

In mâinile germanilor a mai căzut şi o importantă cantitate de material de război sovietic, precum şi arme grele şi uşoare de infanterie.

Prin cucerirea oraşului Luga, care a fost apărat cu înverşunare, germanii au mai pus stăpânire pe încă un important centru de trafic.

Crâncena apărare a bolşevicilor a acestui oraş de aproape 20.000 locuitori este de înţeles, având-se în vedere considerabila sa importanţă economică.

Oraşul posedă mai multe industrii a lemnului precum şi fabrici metalurgice şi chimice.

Totodată, prin pierderea oraşului Luga, bolşevicii au pierdut şi o importantă bază [illegible]

Basarabia şi Transnistria vor primi unelte agricole

Marţi, 26 August eri, s'a ţinut un Consiliu de Miniştri, sub preşedinţia Domnului Profesor Mihai Antonescu Vicepreşedinte şi Preşedinte ad-interim al Consiliului, la care au participat toţi membrii Guvernului.

1. — Domnul Prof. Mihai Antonescu a dat dispoziţiuni pentru intensificarea transporturilor cu lemne spre centrele de consumaţie.

2. — Domnul Ing. C. Buşila, Ministrul Lucrărilor Publice şi Comunicaţiilor, a propus ca Direcţia Refacerii dela acest departament împreună cu o comisie în care să fie reprezentate toate ministerele, să elaboreze un plan de sistematizare a lucrărilor de reconstrucţie a localităţilor din Basarabia şi Bucovina.

Domnul Vice-preşedinte al Consiliului a dat indicaţiuni pentru întocmirea unui plan minimal de construcţii în care să fie prevăzută în primul rând refacerea localurilor necesare autorităţilor publice şi pentru studierea unui stil de construcţii care să fie expresia geniului românesc şi să corspundă şi caracterului localităţii respective.

3. — Domnul General D. Popescu, Ministrul de Interne, a informat Consiliul asupra celor constatate în inspecţia făcută în ultima săptămână în Banat şi în câteva judeţe din Ardeal, din care rezultă o stare mulţumitoare. D-sa a arătat Consiliului măsurile ce a luat cu acest prilej.

4. — In urma referatelor Domnului Prof. Dr. Petre Tomescu, Ministrul Sănătăţii, Consiliul a examinat problema prevenirii şi combaterii epidemiilor, care în cursul războiului devin ameninţătoare, hotărându-se să se acorde fondurile necesare, pentru ca cele mai bune măsuri, pe care le indică ştiinţa, să fie luate îndată.

5. — Domnul Prof. Mihai Antonescu, Vicepreşedintele Consiliului, a dat dispoziţiuni pentru trimiterea funcţionarilor necesari în Basarabia şi Bucovina, — potrivit constatărilor făcute la faţa locului şi cererilor primite de Domnul Mareşal Antonescu, — şi pentru aprovizionarea cu maşini agricole a Basarabiei şi Transnistriei.

6. — Domnul Mihai Antonescu a indicat în ce mod se va înfiinţa Spitalul de Ortopedie pentru invalizii noştri de război.

Consiliul a însărcinat pe D-nii miniştri General Iacobici şi Dr. Tomescu să cerceteze măsurile de imediată realizare pe care le vor supune viitorului Consiliu.

7. — Dl. Vicepreşedinte al Consiliului a adus la cunoştinţa Consiliului că prin sprijinul Băncii Naţionale a României şi al Statului, se va construi un palat al Universităţii Bucureşti şi o Casă a Profesorilor.

Consiliul a aprobat să se plătească suma de 5 milioane lei datorată de Facultatea de Drept din Bucureşti Societăţii constructoare a Palatului Facultăţii.

Un convoi intreg de vase engleze scufundat de submarinele germane

TANGER, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani” transmite:

Ştiri sosite din Gibraltar anunţă că recentul [illegible] englez a produs o mare consternare la Gibraltar.

[illegible] din Londra [illegible] Gibraltar [illegible] submarinele şi [illegible] aviaţia Germaniei.

O [illegible] între [illegible] Londra şi Gibraltar [illegible] fiind [illegible] [illegible] pentru [illegible]

[illegible] pe faptul că [illegible] engleze [illegible] [illegible] din care făceau parte [illegible] Gibraltarul.

[illegible] Gibraltar se [illegible] apă spunând că Gibraltarul nu dispune decât de mijloacele de apărare puse la dispoziţie de Londra, care sunt absolut insuficiente.

Vasele scufundate în urma acţiunei [illegible] al forţelor germane erau încărcate mai ales cu muniţii şi alte materii [illegible], precum şi cu [illegible], [illegible] explozive şi alt material de război destinat [illegible] din Orient.

După alte ştiri din sursă competentă vasele care au putut să se refugieze în apele teritoriale portugheze au fost avariate.

[illegible] marinari sunt lipsă la apel.

Comandantul care escorta convoiul este considerat ca principalul [illegible] al acestui dezastru.

MALUL NIPRULUI TRANSFORMAT INTR'UN MORMAN DE RUINE

BERLIN, 26 (Rador). — In cursul zilelor de 24 şi 25 August formaţiuni de avioane de bombardament germane au nimicit ultimele capete de pod pe care Sovietele le mai posedau pe Niprul inferior şi cu ajutorul cărora sperau să poată acoperi fuga restului trupelor bolşevice.

Toate încercările inamicului de a opri înaintarea germanilor opunându-le grăbiţi de infanterie au fost sfărâmate graţie focului concentrat al armelor germane şi ungare.

In noaptea de 24-25 August, companii sovietice, care voiseră să atingă malul occidental, au fost decimate.

O a doua încercare a fost sfărâmată mai înainte ca bolşevicii să se fi putut grupa.

In zorii zilei malul oriental al Niprului se transformase pe întinderi mari într'un câmp de ruine.

Mii de cadavre zăceau pe malurile fluviului. Sfărâmături de bărci răsturnate pluteau în voia valurilor. Nori imenşi de fum ieşeau din satele părăsite.

Bolşevicii pierduseră capetele lor de pod.

D. VON PAPEN A PLECAT IN GERMANIA
D-SA SE VA PREZENTA DIRECT FUEHRERULUI

BERLIN, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei Rador transmite:

D. von Papen, ambasadorul Germaniei la Ankara, este aşteptat să sosească zilele acestea în ţară.

D-sa se va duce direct la Marele Cartier General al Fuehrerului.

TRENURI SOVIETICE DISTRUSE DE TANCURILE GERMANE

BERLIN, 26 (Rador). — O adevărată întrecere în iuţeală între tancuri germane şi sovietice s'a desfăşurat Luni în sectorul nordic al frontului de răsărit.

O companie de tancuri germane a izbutit să oprească din mers trei trenuri bolşevice şi să captureze 58 de vagoane încărcate cu muniţii.

Conducătorii tancurilor germane descoperiseră la un viraj un tren care încerca să se îndepărteze cu toată iuţeala. In câteva minute, tancurile s'au apropiat suficient de trenul sovietic pentru a putea deschide asupra lui un foc puternic. Căldarea locomotivei a fost sfărâmată de proectile, aşa încât trenul a trebuit să se oprească.

Ceva mai târziu, compania de tancuri a surprins alte două trenuri de transport bolşevice, pe care le-a oprit deasemeni, în acelaş mod. Flăcări uriaşe se înălţau spre cer din trenurile incendiate, în timp ce vagoanele cisterne explodau cu detunături formidabile. Cât ai clipi din ochi, cele două trenuri erau transformate într'o adevărată mare de flăcări şi astfel au fost nimicite importante rezerve sovietice.

Forţele germane inaintează spre Petersburg

BERLIN 26 (Rador) — Corespondentul Agenţiei Rador transmite:

Ocuparea oraşului Viipuri de trupele finlandeze şi înleşnirea atacului spre Petersburg pun pe primul plan al operaţiilor militare frontul de nord.

In cursul zilei de Marţi, trupele germane au înaintat din toate direcţiile spre Petersburg, întărind cele mai importante poziţii strategice şi făcând legătura între diferitele aripi.

Oraşul, în afară de fortificaţiile existente, a fost pregătit de trupele sovietice pentru o rezistenţă îndârjită.

Populaţia Somaliei ameninţată de foamete şi tifos

VICHY, 26 (Rador). — Postul de radio Gibuti, în ultima sa emisiune, dezminte informaţia din sursă străină prin care se anunţă că pe coasta Somaliei franceze ar fi izbucnit tifosul.

Pe de altă parte, acelaş post de radio anunţă că 15.000 de locuitori de pe coasta Somaliei sunt ameninţaţi de foamete, din cauza blocadei engleze.

Vizita Mareşalului Ion Antonescu la Tighina

TIGHINA, 26. — D. Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, a vizitat, eri, oraşul nostru.

D-sa a inspectat toate instituţiile, bisericile şi oraşul nostru, rămânând pe deplin mulţumit de felul cum au început să lucreze şefii instituţiilor.

După masă, la Prefectura judeţului, a avut loc o consfătuire la care au fost chemaţi toţi şefii de autorităţi din Chişinău şi Tighina, în frunte cu d. general Ciuperca, comandantul corpului de armată.

La consfătuirea avută, d. Mareşal Ion Antonescu a dat directive sănătoase, referitor la buna organizare a teritoriilor redobândite.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5–7–9, Bucureşti